

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut gældende fra kvoteåret 2013 pålægges at øge den samlede isbjørnekvote for Tasiilaq, Illoqqortoormiut, Qaanaaq, med dertil hørende bygder med 60 dyr.

(Medlem af Inatsisartut Hans Enoksen, Siumut)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

1. behandling

Der foreslås øgning af isbjørnekvoter med 60 dyr for Tasiilaq, Ittoqqortoormiit samt Qaanaaq med dertilhørende bygder.

Forvaltningen af isbjørne i Grønland sker via Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 22. september 2005 om beskyttelse og fangst af isbjørne, med hjemmel i landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt. Ifølge § 3 i ovennævnte bekendtgørelse fastsætter Naalakkersuisut en årlig kvote for isbjørne. Kvotefastsættelsen sker med hensynstagen til internationale aftaler, biologisk rådgivning, brugerviden samt høring af fangstrådet.

Grønland er direkte involveret i flere internationale organisationer, der arbejder for bæredygtig udnyttelse af isbjørne. Et af disse er en Memorandum of Understanding aftale (MoU) mellem Grønland og Nunavut/Canada om bevaringen og forvaltningen af fælles isbjørnebestande i Kane Basin og Baffin Bugt. Fælleskommissionen indsender deres anbefaling om den samlede tilladelige fangst af isbjørne i de to bestande. Bruger-til-bruger arbejdsgruppen, som er under fælleskommissionen laver efterfølgende et forslag til fordeling af fangsten mellem landene. Isbjørnebestanden i Østgrønland deles ikke med andre lande.

I forhold til sidste biologisk rådgivning fra 2009, er der endnu ikke fremkommet nye biologiske data. Den nuværende rådgivning baserer sig på data fra 1997, samt beregninger på baggrund af simuleringsmodeller fra 1997 til 2009. Fælleskommissionen om isbjørne var derfor ikke i stand til at fremkomme med indstilling til kvoteforslag ved mødet i 2010. Kvoten på 140 fra kvoteåret 2011 blev videreført til kvoteåret 2012.

For at få klarere data pågår der pt. en undersøgelse i form af indsamling af biopsier af Baffinbugt bestanden og Kane Basin bestanden. Bestandsestimat er ventet allertidligst medio 2013. Lignende undersøgelser om isbjørnebestanden i Østgrønland forventes igangsat efter 2013. Der kan således ikke forventes en ændring af rådgivning om kvoterne for Baffin Bugt og Kane Basin bestandene før fangståret 2014 eller 2015 i forhold til det nuværende niveau. Jeg må også notere at, blandt de 19 isbjørneunderbestande der findes på verdensplan, er Kane Basin bestanden ved Avanersuaq placeret i nedadgående tilstand, og kvoteforhøjelser i området kan derfor ikke forventes foreløbigt.

For fangståret 2011 blev der afsat yderligere 10 isbjørne til kvoterne i Østgrønland på baggrund af henvendelser fra Kommuneqarfik Sermersooq. Dette blev videreført for fangståret 2012.

Naalakkersuisut er bekendt med problemet med for tidligt opbrugte isbjørnekvoter. Naalakkersuisut har derfor opfordret kommunerne til en revision af fordeling af licenserne til fangst af isbjørne, således disse kan strækkes over hele fangstperioden samt at tage hensyn til fangstperioden, så den bedste skindkvalitet opnås.

Det er Naalakkersuisuts holdning, at flere observationer af isbjørne tæt på kysten og beboede områder nødvendigvis ikke er tegn på en stigning i isbjørnebestandene. Der kan være andre faktorer der spiller med i dette, f.eks. mindre isdække som følge af klimaforandringer, der gør at isbjørnene søger længere ind mod kyst og væk fra deres normale fourageringsområder. Affaldshåndtering samt køddepot kan også være årsag til at flere isbjørne søger mod beboede områder.

Derudover arbejder USA for at genfremsætte et forslag om oplistning af isbjørne i CITES regi fra Liste II til I til næstkommende partskonference i 2013. Hvis forslaget bliver genfremsat og vedtaget, betyder det at al eksport af isbjørneprodukter totalforbydes. På nuværende tidspunkt har Grønland indført et frivilligt eksportstop for alle isbjørneprodukter. En øgning af kvoter udover den biologiske rådgivning kan udløse en international beslutning, som vi ikke kan ændre i mange år.

Med henvisning til ovennævnte situationsbeskrivelse og vores internationale forpligtelser, især den gældende aftale med Nunavut/Canada samt afventningen af biologisk rådgivning indstiller Naalakkersuisut forslaget til forkastelse.

Jeg overlader hermed forslaget til Inatsisartuts videre behandling.